

LISTOPAD

PAMÁTKA VŠECH VĚRNÝCH ZEMŘELÝCH A DEN ÚMRTÍ JANA LOHELA

Pravidelným čtenářům těchto farních listů určitě neunikla série článků z dějin pražského arcibiskupství s galerií pastýřů na tomto apoštolském stolci našeho města v redakci Josefa Vašíčka. V minulém čísle se objevila osobnost arcibiskupa Jan Lohela. Těžiště tohoto pojednání se soustředilo na jeho působení v této službě v dramatickém finále jeho života. Jistě to odpovídalo tematickému rámci, v němž se tato osobnost měla ukázat. Nelze však přehlédnout neméně významné období před jeho nástupem na biskupský stolec v bohaté a nesmírně záslužné činnosti strahovského opata jako obnovitele kláštera, kterým se zapsal do jeho pestrých dějin jako jeho druhý zakladatel. A tak

se otevřela určitá informační mezera, kterou se cítím jako dědic jeho jména povinen alespoň trochu vyplnit tímto úvodníkem.

Aktuální důvod se také nabízí vzhledem k datu jeho úmrtí, které se kryje s Památkou všech věrných zemřelých – dušiček 2. listopadu. Za šest let budeme vzdáleni 400 let ode dne jeho smrti. Před hlavní oltář strahovské baziliky roku 1622 uložil Questenberg jeho tělesnou schránku. On mu také nechal vytvořit po levé

Arcibiskup Jan Lohel

Košířský duchovní Otec Lohel

straně tohoto oltáře náhrobek s významným nápisem, k němuž náčrtek zpracoval český malíř premonstrát Jan Šícha.

Dlouhá řada let nás tedy dělí od doby jeho smrti, která se téměř kryje se dnem veliké Viny, jak praví Komenský, v němž spíše spojená nenávisť Bavora a Sasa proti kalvínské Falci, než pomstychtivost Ferdinanda II. zvítězila nad českou rebélií.

Lohel sice nebyl z naší krve, pocházel z Chebska, ale donutil roku 1599 louckého opata Sebestiána Bádského k rezignaci, protože neuměl česky. Potom roku 1622 doporučil steinfeldskému klášteru slavení svátku svatého Václava, což svědčí o jeho smýšlení v době, kdy luterství u nás

propagovalo germanizaci země.

Lohelova činnost byla trojího druhu. S nadšením pracoval pro milovaný řád premonstrátů, pro církve a pro chudé.

Roku 1564 přišel do kláštera v Teplé chlapec Jan Lohel a prosil, aby mohl sloužit u koní. Pocházel z Chebska, kde se roku 1549 narodil z chudých rodičů; otec byl čeledínem v selském statku ve Vogavě. Opat Mauskonig objevil u hochy neobyčejné duševní schopnosti, dal jej proto do klášterní školy, v níž se vzdělával v literárních vědomostech a v hudbě. Roku 1573 se stal novicem a po vykonání řeholních slibů roku 1575 studoval teologii v jezuitském konviktu u svatého Bartoloměje v Praze. Vyučoval jej blahoslavený Edmund Kampian. Po svém vysvěcení na kněze roku 1576 studoval v Praze ještě dva roky. Jak smutným dojmem působil tehdy na Lohela Strahov, který každou neděli a svátek navštěvoval! Z velkolepé stavby chrámu zbyla jediná kaple svaté Voršily, v níž sloužil mši svatou, vše ostatní byly trosky. Někdy žaloba těch setřelých nástěnných maleb kostela a ambičů, porušených ozdob a bortících se plastik, vypovídala o spáchané křivdě, kterou začaly války a dokončily vlády, stále se střídajících opatů. Polozbořený opatský palác a klášterní ambič děsil Lohela svou opuštěností a prázdnotou. Všude puklé klenby, rozbitá okna, vytrhaná dlažba. Na troskách zpustlého chrámu a kláštera spínal své ruce k Bohorodičce, jejíž sochu našel v jedné polozbořené síni. Před ní si vyprošoval pomoc k úporné práci na vzkříšení „dolorosimae sponsae Sionae“, k ní vysílal své vroucí prosby modlitbou, „Ave stella matutina!“ A tato důvěra jej nezklamala! Podivuhodně povstal Strahov k novému životu. Po krátkém působení v Teplé se stal roku 1586 strahovským opatem. Se dvěma premonstráty, Melicharem Šindlem z Teplé a strahovským konvršem Dominikem Manem, odešel z chrámu svatého Víta po své benedikci na Strahov. Srdce mu bilo žalem, když slyšel hlas zvonu svaté Kateřiny, který jej jediný vítal z klášterních věží. Pomocí dobrodinců se mu brzy podařilo obnovit klášter i kostel. Dokonce ještě založil nový farní kostel sv. Rocha u strahovské brány. Vykoupil ukradené klášterní statky a vystavěl na nich hospodářské budovy.

Podle zakladatele řádu sv. Norberta dbal u sebe i u bratří o eucharistickou a mariánskou úctu. Radoval se, že mohl konat bohoslužby podle premonstrátského ritu a že se opět ozval zpěv při chórové modlitbě. Pro eucharistii vystavěl nový hlavní oltář, u něhož shromažďoval bratry k nočním adoracím. Tyto tiché chvíle, plné vroucích modliteb, přinášely požehnání všem snahám Lohela a jeho bratří. Pověst o řeholní kázni, kterou zavedl na Strahově, pronikla až do Francie a generální opat Jan Despructis jej jmenoval generálním vikářem a vizitátorem pro Čechy, Moravu, Slezsko, Uhry, Polsko a Rakousko. Tento úkol skvěle zvládl. Všude zavedl v klášteřích život podle řádových stanov. Pro čest a dobro své řehole byl neúnavný a vytrvalý. Přesvědčují nás o tom letopisy a četné dopisy. Jeho listy a vizitační „relicty“, v nichž vyzývá kláštery, aby pamatovaly v dobrém na sloužící lid, aby se opati starali otcovsky o chudé podle odkazu sv. Norberta. Sám v tom byl nejlepším vzorem. Nemocným a chudým v Praze posílal pokrm a z pokory podle knížete svatého Václava nosil chudým v zimních nocích dříví. Navštěvoval nemocné, rozdával oděv chudým a poddaným a na klášterních statcích poručil prodávat obilí levně a z výnosů statků věnoval určitou částku podpoře vdov a sirotků. Na památku pěti Kristových ran hostil pětkrát do roka pražské žebráky, v kleče jim myl a líbal nohy a sám jim podával pokrm a nápoj. Podle příkladu svatého Norberta ve svých exhortách říkal svým bratřím, že nezchudne klášter, když bude hojně poskytovat almužny.

Zhodnotíme-li jeho činnost, chápeme jeho označení za druhého zakladatele premonstrátského řádu v našich zemích. Bez jeho energie, bez jeho vroucích modliteb by byl řád u nás odumřelou větví.

P.L.

Použitá literatura: Vilém Ondráček: Bl. Jan Lohel, Vítězové, Olomouc.1938. Strahov. 1927.

Liturgický kalendář

listopad 2016

1. úterý	Slavnost VŠECH SVATÝCH – doporučený svátek
2. středa	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3. čtvrtek	Sv. Martina de Porres, řeholníka
4. pátek	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
6. NEDĚLE	32. neděle v mezidobí
9. středa	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. čtvrtek	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
11. pátek	Památka sv. Martina, biskupa
12. sobota	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. NEDĚLE	33. neděle v mezidobí
15. úterý	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
16. středa	Sv. Markéty Skotské, Sv. Gertrudy, panny
17. čtvrtek	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
20. NEDĚLE	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
21. pondělí	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22. úterý	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23. středa	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka
24. čtvrtek	Památka sv. Ondřeje Dung Laca, kněze a druhů mučedníků
25. pátek	Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice
27. NEDĚLE	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
30. středa	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou v sobotu 5. a 19. listopadu ve farním sále sv. Jana Nep. po večerních bohoslužbách.

Zasedání výboru PKK

Zasedání výboru PKK (farní rady) bude v pátek 11. listopadu v domečku po večerních bohoslužbách.

Přednáška

V sobotu 12. listopadu jsou všichni farníci srdečně zváni na přednášku **jáhna Ing. Pavla Karla Mráčka O.P. Dhc.** na téma: **Zjevení Panny Marie ve Guadalupe.** Přednáška začne **v 18.15** ve farním sále u sv. Jana Nep.

Mikulášská besídka

Mikulášská besídka bude v neděli 4. prosince v 16.00 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep.

Adventní duchovní obnova

*Adventní duchovní obnova se uskuteční v sobotu 10. prosince v kostele sv. Jana Nep. pod vedením **P. Cyrila Vojtěcha Kodeta O.Carm., Th.D.** Program bude ještě upřesněn.*

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LISTOPAD

1. Aby země, které se ujímají velkého počtu uprchlíků a běženců, byly podporovány ve svém úsilí být solidárními.
  2. Aby se **kněží a laici ve farnostech** podíleli na službě ve prospěch společenství a nepodléhali pokušení malomyslnosti.
  3. Ať je **modlitba za zemřelé** a naše úcta k nim svědectvím o jedinečnosti každého lidského života a jeho věčné perspektivě v Boží lásce.
-

ZÁPIS ZE SCHŮZE VÝBORU PKK – FARNÍ RADY 14. 10. 2016

Přítomni: Vít Bobysud, Stanislav Hojek, Václav Funda, P. Lohel

- 1) Úklid kostela sv. Jana Nep. a okolí je určen na sobotu 5. listopadu od 8.00 hod.
- 2) Přednáška jáhna Ing. Pavla Karla Mráčka O.P. D.hc. bude v sobotu 12. listopadu ve farním sále sv. Jana Nep. od 18.15 hod.
- 3) Mikulášská besídka se uskuteční v neděli 4. prosince v 16.00 hod. ve farním sále sv. Jana Nep.
- 4) Adventní duchovní obnova farnosti bude v sobotu 10.12. pod vedením P. Vojtěcha Kodeta O.Carm. Th.D.. Program rekolekce bude ještě upřesněn.
- 5) Stromy v okolí kostela Nanebevzetí P.M. Na Klamovce se postupně kácují, aby nedošlo k vážnému ohrožení střechy kostela a blízkého okolí. Zbývá doopravit krytinu – poškozené tašky na východní straně po předchozím pádu větví. Záležitost vyřizuje Ing. Bobysud s městským úřadem Prahy 5.
- 6) Do vánočních svátků se má dokončit výměna schodových prken na věž kostela Nejsvětější Trojice.
- 7) Byl předložen další návrh vitráží pro kostel sv. Jana z dílny Bečov n./Teplou. Jeho realizace bude dále zvažována a předložena k širšímu posouzení koširských farníků a příslušných institucí. Jedná se o mozaiky národních patronů.

Další schůze připadá na 11. listopadu 2016.

Zapsal: P. Lohel

Misijní neděle

Neděle 23.10.2016 byla vyhlášena jako „Neděle modliteb za misie“. V tento den se také konaly kostelní sbírky na hmotnou podporu misií. V naší farnosti se v obou kostelích vybralo na tento účel celkem **10. 077 Kč**. Upřímně **Zaplat' Pán Bůh všem štědrým dárcům**.

Svatá Markéta Skotská – památka 16. listopadu

Svatá Markéta se narodila okolo roku 1046 jako dcera anglického prince Eduarda, který žil ve vyhnanství na uherském dvoře a uherské princezny Agáty. Ve věku deseti let se vrátila do Anglie na dvůr svého prastrýce Eduarda Vyznavače. Na jeho dvoře zůstala až do r. 1066. V tom roce král zemřel a v následujících sporech o trůn byla Anglie dobyta v bitvě u Hastingsu normanským Vilémem Dobyvatelem. Markéta s matkou chtěly znovu utéct ze země. Loď na níž jeli ale ztroskotala u Skotska. Tamějšími vládci byli přijati a v roce 1070 se skotský král Malcolm III. stal jejím manželem. Narodilo se jim 6 synů a 2 dcery, mezi nimi i svatý David a svatá Matylda. Děti pečlivě vychovávala sama, což nebylo tehdy zvykem. A starala se i o vzdělání svého manžela, který byl negramotný a nevěřící. Mírná Markéta měla na drsného krále blahodárny vliv, učila ho modlitby a modlila se za jeho obrácení.

Svůj vliv použila i k provedení řady církevních reforem, kterými přiblížila skotskou církev římským zvyklostem. Z jejího popudu byly zavedeny postní předpisy a velikonoční sv. přijímání. Dbala o rozvoj celého národa. Založila mnoho kostelů, starala se o chudé a naučila to i svého manžela.

Poměry ve Skotsku a v celé Británii byly tehdy složité a často se tam válčilo. Ve válce s Vilémem Rudým zahynul v listopadu r. 1093 Markétin manžel král Malcolm i syn Eduard. Markéta sama byla už tehdy těžce nemocná a zemřela 16. listopadu několik dní potom. Byla pochována v benediktinském opatství Dunfermline, které sama založila. Její hrob se stal cílem poutí. Papež Inocenc IV. dal r. 1250 souhlas k uctívání jejích ostatků.

V r. 1560 bylo opatství poničeno protestanty a hrob Markéty byl zničen. Části jejích ostatků se dostaly do Francie a Španělska, ale tam později nebyly nalezeny. V r. 1673 papež Klement X. prohlásil Markétu patronkou Skotska a v r. 1692 byla její úcta rozšířena na celou Církev.

Sv. Markéta je příkladem manželky, matky a královny. Základním pramenem o životě sv. Markéty je její životopis sepsaný jejím současníkem Turgotem, mnichem z Durhamu a později arcibiskupem v St. Andrews. Bohatě zdobený evangeliář sv. Markéty je dnes v knihovně v Oxfordu.

Podle pramenů z Internetu (Santiebeati, brewiarz.pl, Cath.Encycl.,aj.)

MP

Společné zastavení

Komunální volby v říjnu 2014 přinesly návrat KDU na mnohé pražské radnice, včetně smíchovské. S tímto návratem byly spojeny mnohé naděje. Některé z nich se v reálných politických vztazích ukázaly jako klamné. Objevily se však jiné perspektivy a úkoly, které dávají smysl mnohdy zdánlivě neplodné účasti v komunální politice. Lidé z mnoha míst a farností v Praze 5 jsou členy výborů a komisí samosprávy. Máme tedy společnou možnost nahlédnout do toho, co se nyní v samosprávě projednává. Také členy výborů a komisí bude zajímat váš názor. Aktuálně můžeme diskutovat o pokračování privatizace bytů a záměrech s obecními byty. Velmi důležitým tématem je dostupnost informací z úřadu a úroveň služeb, které na tomto poli úřad poskytuje. Ti, kdo žijí na Smíchově budou mít jistě své představy o vhodné budoucí podobě náplavky a Náměstí 14. října. A jistě bychom neměli opomenout dopravu a parkování po velkém třesku zavedení parkovacích zón.

Přijďme tedy diskutovat o nadějích, které jsme měli před dvěma lety, současné práci a budoucích úkolech.

Dne 3.11. se od 18 hodin uskuteční ve farním sále u kostela sv. Václava na Smíchově společná diskuse s tématem „Zastavení po dvou letech. Co bylo, co je a co chceme dál v Praze 5“. Všichni jste srdečně zváni.

Josef Cuhra – zastupitel

Pozn. Do redakce předal zprávu P.Peterka

Ze života církve

Jezuité mají nového generálního představeného.

V Římě se od 2. října 2016 konalo plenární zasedání 36. Generální kongregace Tovaryšstva Ježíšova (Societas Jesu), kterého se zúčastnilo přes dvě stě delegátů tohoto na světě nejpočetnějšího mužského řeholního společenství. Hlavním úkolem shromáždění bylo přijmout rezignaci generálního představeného řádu P. Adolfa Nicoláse, (Španěla, který vedl řád 8 let) a zvolit jeho následovníka. Po dlouhých modlitbách a vzývání Ducha Sv. v pátek 14. října 2016 zvolili delegáti novým představeným jezuitského řádu **P. Artura Sosu** z venezuelské provincie. Stejně jako papež František pochází tedy nový generál jezuitů z Latinské Ameriky. „Bílý papež“ František a „černý papež“ (jak se říká generálním představeným jezuitů) se znají a vzájemně se respektují. A tak se může reálně upevnit pouto mezi nejvyšším představitelem církve a představeným jezuitů. Službu papeži mají ostatně jezuité jako jednu z hlavních řádových povinností.

Církev má sedm nových světců

V neděli 16. října 2016 kanonizoval papež František na Svatopetrském náměstí v Římě 7 nových světců (5 z Evropy a 2 z Latinské Ameriky). Do seznamu svatých bylo zapsáno 6 mužů a 1 žena:

Francouzka **Alžběta od Nejsvětější Trojice** (1880-1906), bosá karmelitka, mystička, autorka mnoha duchovních spisů.

Salomón Leclercq (1745-1792) člen kongregace Školských bratří, byl zabit v době Francouzské revoluce.

Manuel Gonzáles Garcíá (1877-1940), španělský biskup, vynikal vroucí eucharistickou úctou.

Lodovico Pavoni (1784-1849), italský kněz, vynikal na poli výchovy a vzdělávání mládeže. Založil řeholní Kongregaci synů Neposkvrněné P. Marie (tzv. pavoniani).

Alfonso Maria Fusco (1839-1910), italský diecézní kněz, zakladatel řeholní Kongregace sester svatého Jana Křtitele.

José Gabriel del Rosario Brochero (1840-1914), argentinský diecézní kněz, získal doktorát z filosofie, rektor kněžského semináře, později farář na velkém území gaučů. Během vyčerpávající služby se nakazil malomocenstvím a po velkých útrapách zemřel.

José Sánchez del Rio (1913-1928) je nejmladším novým světcem z dob pronásledování katolické církve v Mexiku ve dvacátém století. Byl členem hnutí Cristeros, bojovníků, kteří se zbraní v ruce bránili náboženskou svobodu a církev. V patnácti letech byl zajat a mučen s tím, aby se zřekl Krista. Když odmítl, byl zastřelen. Tři dny před smrtí napsal své mamince: „Svěř se Boží vůli. Já jsem spokojen, protože umírám po boku našeho Pána“.

Procesu svatořečení se na Svatopetrském náměstí zúčastnila i „naše“ boromejka S.M.Agnes. Poslala v brzkém nedělním ránu SMS: „Slavnostní liturgie ještě nezačala a náměstí je přeplněno poutníky ze všech kontinentů. V pohnuté atmosféře radostného očekávání se všichni modlíme růženec“.

Potom již následoval bouřlivý jásot při papežem Františkem latinsky pronášené formulí svatořečení jednotlivých nových světců. Jejich svátek budeme slavit spolu s ostatními světci již letošního 1. listopadu.

Podle RaVat

Pražští arcibiskupové

27. část

Arnošt Vojtěch kardinál Harrach (4. listopadu 1598 Vídeň – 25. října 1667 Vídeň) byl třináctým arcibiskupem pražským a zároveň dvacátým osmým velmistrem řádu Křižovníků s červenou hvězdou. Jako druhorozený syn hraběte Karla z Harrachu byl předurčen k církevní dráze. V roce 1616 je poslán do Říma na studia. Během studií je velmi úspěšný a v roce 1621 je jmenován komorníkem papeže Řehoře XV. Po návratu do Čech je ve svých 25 letech zvolen pražským arcibiskupem. Samotné svěcení proběhlo v Římě v Sixtinské kapli 22. ledna 1623.

Po porážce českého stavovského povstání vedl, spolu s olomouckým biskupem Františkem kardinálem Dietrichsteinem, rekatolizaci Zemí Koruny České. Oba zároveň byli důležitými rádci habsburského císařského dvora. V roce 1627 provedl Arnošt spolu s kardinálem Dietrichsteinem závěrečné redakce Obnoveného zřízení zemského. Rok předtím se Arnošt stává kardinálem. Po svém jmenování kardinálem začíná velmi čilou rekatolizační činnost, ale nikoliv násilnou. Snaží se naplno využít potenciál, který v českých zemích oslabená katolická církev měla. Prvním z těchto aktů bylo přenesení ostatků zakladatele řádu premonstrátů, sv. Norberta, z protestantského Norimberku do Prahy. Ten samý rok korunoval v pražské katedrále českým králem Ferdinanda II. a jeho syna Ferdinanda III. Arnošt zakládá další dvě biskupství v Čechách, a to litoměřické (1655) a královéhradecké (1664), a v Praze arcibiskupský seminář a gymnázium. Založením semináře chtěl především ukojit tíživý nedostatek kněží - z necelého tisíce farností mělo vlastního kněze pouze okolo 350. Zároveň provedl reformu správy celé arcidiecéze. Dřívější arcijáhensství již nedostačovala, tak arcidiecézi rozdělil na vikariáty (které mimochodem fungují dodnes), kde vikář vykonával správu a vizitace nad jím přiděleným vikariátem. Arnošt také začíná s obnovou a dostavbou pražské katedrály a v Čechách zavádí nový svátek - Neposkvrněné početí Panny Marie. V roce 1638 spolu s císařem Ferdinandem III. uspořádal slavnostní navrácení Palladia Země české, které bylo 4 roky předtím ukradeno Sasy, do Staré Boleslavi. Dne 4. března 1654, když se spojila Jezuitská kolej se zbytky Karlovy univerzity a byla vytvořena Karlo-Ferdinandova univerzita, získává Arnošt titul kancléře univerzity.

Arnošt Vojtěch kardinál Harrach umírá ve Vídni cestou zpět z konkláve 25. října 1667. Na své přání je pohřben ve městě kde se narodil, v rodinné kryptě v augustiniánském kostele.

J. Vas.

Zdroje: www.wikipedia.org, www.krizovnici.eu, Catalano, A., *Zápas o svědomí: kardinál Arnošt Vojtěch z Harrachu (1598 – 1667) a protireformace v Čechách.*, Praha, 2008

ROK MILOSRDENSTVÍ I PRO ZEMŘELÉ

Měsíc listopad je spjat už od dávných dob se vzpomínkou na všechny věrné zemřelé. Letošní rok byl vyhlášen Sv. Otcem Františkem jako Rok milosrdenství. V Římě i po celém světě byly v určitých kostelích otevřeny Brány milosrdenství pro všechny, kteří se chtějí zamyslet nad svými životy, mají cíl očistit svá nitra od nánosů hříchů, nepravostí, nedokonalostí a činit pokání. A kdo jiný, než také i duše v očistci potřebují ony skutky milosrdenství? Je zásluhou papeže Františka, že otevřel Bránu milosrdenství nejen živým, ale i zemřelým. Mysleme tedy na ně i v momentě procházení touto Branou a přivlastňujme jim zásluhy svých dobrých skutků milosrdenství, modlitby, mše sv., plnomocné odpustky i půst, sebezápor, snahu o vlastní zdokonalení a pokání.

Rok milosrdenství byl vyhlášen papežem v Římě. Pojdme se tedy podívat na místa spočinutí dávných mučedníků, papežů i řadových křesťanů v tomto věčném městě. Navštívíme virtuálně KATAKOMBY, kterých je v Římě hned několik. Jsou to podzemní chodby a prostory, vyražené v měkké hornině a ve 2.-5. stol. sloužily k pohřbívání a křesťanským bohoslužbám. Podzemní chodby mají až 5 pater nad sebou a výklenky pro uložení ostatků zemřelých. V křesťanských katakombách na hrobech mučedníků se budovaly i větší prostory pro sloužení mší sv. a stěny byly

zdobeny malbami a reliéfy. V 5. stol. je při stěhování národů a dobytí Říma vyplundrovali Germáni a jako pohřebiště už se tedy přestaly používat. V 8.-9. stol. dali papežové ostatky mučedníků a papežů přenést do kostelů, zejména do kostelů sv. Prassedy a sv. Martina na hoře a katakomby upadly do zapomenutí. Znovu objeveny byly až v r. 1578 a důkladně prozkoumány až v r. 1854 zásluhou italského archeologa Giovanni Battista de Rossi. Ostatky zde nalezené byly identifikovány a u mnoha světců byla potvrzena pravost jejich existence.

Z bezmála 60 komplexů katakomb jmenujme alespoň některé :

1. Kalistovy katakomby podél silnice Via Appia o 15 ha, délce 20 km - pohřbeno zde bylo 500 tisíc osob, z toho řada papežů.
2. Catacombe di Sancta Domitilla - patří mezi největší, chodby 5 m vysoké a leží ve čtyřech patrech nad sebou.
3. Catacombe di Sancta Priscilla - zde nástěnné malby, nejstarší zobrazení Madony s Dítětem.

Papežové jsou pohřbeni na mnoha místech, tedy v katakombách Kalistových, Kalepodiových, Maximových, Ponticiánových, Praetextových, Priscilliných, dále na Via Tiburtina, Svatyni sv. Vavřince. Ve 25 kostelích jsou uloženy ostatky dalších papežů. Nejvýznamnější je samozřejmě velechrám sv. Petra ve Vatikáně, kde je pohřbeno kromě sv. Petra 148 papežů v podzemní kryptě (včetně našeho kardinála Berana) i v bazilice (např. sv. Řehoř Veliký, sv. Lev Veliký, sv. Jan XXIII., sv. Jan Pavel II.).

V Lateránské bazilice nalezlo místo posledního odpočinku celkem 23 papežů, v bazilikách Sancta Maria Maggiore 7 papežů, sv. Vavřince 5 papežů, sv. Pavla za hradbami 3 papežové. V kostele sv. Prassedy díky přenosu ostatků z Kalistových katakomb najdeme 13 papežů, v kostele sv. Martina na hoře 5 papežů a stejný počet i v kostele P. Marie nad Minervou.

Veliký počet míst kde jsou pohřbeni papežové je překvapující, svědčí o dramatické pohnuté historii města Říma i Itálie. Svědčí však i o slovech samotného Spasitele Ježíše Krista, Zakladatele Církve, že "pekelné brány ji nepřemohou".

Nelze než s pohnutím při návštěvě jmenovaných míst padnout na kolena a DĚKOVAT Bohu i Jeho náměstkům za dar víry, ochranu před zlem a svody světa, za bezpečný doprovod k životu věčnému....

M.Val.

Pramen: Wikipedia, Církevní dějiny-internet

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné